

De xlviij. de resurrectione secundum id quod est.

Ultimo de conditione resurrectionis et modo resurgenti... Prima pars habet tres. In prima prelostandi resurrectionis esse futuram.

DI XL III... Esa. xvi... i. thes. iii... ps. lxxij.

Prelostandi resurrectionem esse futuram.

Ultimo de conditione resurrectionis et modo resurgenti... De conditione resurrectionis et modo resurgenti...

modum indictionis. ibi. Sic querit vtz electis tunc affit... Prima pars habet tres. In prima prelostandi resurrectionis esse futuram.

numentis resurgenti. Ubi ppha. dabit voci sue voces virtutis. effectum resuscitandi mortuos.

in qua fuit iudicatus. ita ad vocem ipsius fit resurrectio ad bonum.

De terminat resurrectionis hora... Media autem nocte dicitur venturus.

Ubi dicitur archangelus et tuba... Media autem nocte dicitur venturus.

cludi. R. d. d. q. idē vro: xpi fm diuerfas pperates ista tria font noia. Clor em xpi erit virtuosa. r id dī iustus q: pceptū. dicit em r fier. erit autētica. r id dī vor archā geli. i. pncipis. Et erit nihilomin⁹ seuera. r id vor tube dr. r sic idē mul

tiplici vocabu/ lo expm̄ ad in/ sinuādā illi⁹ vo cis pperatē ml/ riplice r digni/ tatem.

Dan. viij.

De libris q̄ tuc apce e rum.

Abat. x.

Nō em eoz memoria rē. In nite q̄ malozuz memoria n̄ p̄tr/ stabit. Querit q̄ quō illud possit intelligi. aut em mala placebūt. aut displicebūt. Si placebunt. erim⁹ iniusti. si displicebūt eri m⁹ tritati. Itē quō p̄ illud rel ligi cū talis cog nitio inferat tri sticiā. r sublato p̄m̄ auferat an cedēs. qz posito aīcedente poīf r rsequēs. R. d. d. m̄ q̄ ibi erit memoria malo/ rā sine tristitia. q̄lī aut h̄ possit eē. dicit aliq̄ q̄ diuina virtute. q̄ sicut potēs est i igne separe lu/ cē a caliditate. si cut dicit Basili/ sup illō ps. vor dñi in fā. ignis rē. sic sepabit a mali cognitōne r recordatōe me sticia. Alī dicit aliq̄ h̄ ē p̄pter dignitatē stat⁹. sicut em angeli gloriosi r si nos ament. n̄ p̄pter mala n̄ra n̄ trī/ stant. p̄ eo q̄ sūt absorbri a glā. sic in p̄posito eī

Ela. lxx.

Ela. xv.

telligēdū. Me/ lit⁹ n̄ ē dicere q̄ h̄ sit p̄p̄ modū r siderādū. qz nū q̄ r cogitabunt mala absolute. sed ip̄ in p̄stera tiōe ad deū liberantē. qm̄ cogitare de malo p̄terito subū

rib⁹ et locis p̄stanti auctores q̄ aduēt⁹ xpi dies dī dñi n̄ p̄ q̄litate r p̄is h̄ rex. qz tūc cogitatōes et p̄silia singuloz p̄tebūt. Tūc in daniēle. Uelut⁹ dixit sedit. r li bri apti sūt corā eo. Libri sūt cō scie singuloz q̄ tūc apient eisyl alijs. r tūc i plebif. Nihil occul tū qd nō reuelēt. Adueniēte at sūmo iudice. nō solū aeris tene bre illūmabūt. s̄ abscondita cor diū manifestabūt. Virtute gōi uina fiet vt cuiqz opa sua bona vel mala cūcta in memoriā re uocēt. r mētis intuitu mira cele ritate cernent. vt accusery vel ex cuset hoimē scia. eaqz teste dā netur vel saluēt.

Querit de memoria electo rum. an tūc precedentia mala teneat. h̄ic q̄rit vtrum electis tūc assit memoria precedentū malozuz sicut bonoz. Quēdaz aucto rita tes vident bonos tradere s̄ ha bituros tūc memoriāz p̄cedētū maloz. i. p̄ctoz vel tormentoz. H̄ic em Ela. Ego creo celos no uos r terrā nouā. r n̄ erūt i me moria p̄ora. r n̄ ascēdēt sup cor. s̄ gaudebitis in eternū. Itē obli uidi tradite sūt angustie p̄ores r abscondite ab ocul⁹ n̄ris. Que de futuro exponēs h̄iero. ait. Obliuōi tradēt p̄iora mala. qz forsitan i futuro p̄stine p̄uersati onis memoria oīno delebit suc cedentib⁹ bonis em̄is. ne sit ps maloz p̄oris angustie memoria s̄ hec r h̄is s̄ilia p̄nt accipi sic vt n̄ excludāt memoriā p̄cedētuz maloz. s̄ ex ea molestiā r lesiōez amoueāt. Nō ei eoz memoriā sc̄tos p̄tristabit. vel eoz b̄ritudī nē obfuscabit s̄ q̄tiores dō red dit. vñ sup ps. lxxxvij. ait Greg. Quō ieternū m̄as dñi canit q̄ miserie n̄ meminit. Quō at ple na b̄ritudo si memoria reat⁹ mē

rentiōe liberatōis in p̄nti non ḡnat in nob affectōz me/ sticie s̄ gaudij. Itē bñ dicit q̄ erit ibi maloz memoria s̄ n̄ tristitia. Ad illud q̄ obf de disciplina. d̄m̄ q̄ n̄ veniūt in memoriā mala p̄terita sub rōne absolute. qz cū sumus

tē tāgit. S̄ sepe leti tristitū me/ minum. r tant doloz meminim⁹ sine dolore. r ide apli⁹ leti r ḡti sum⁹. Ex his appet q̄ si p̄oz ma loz memoriā sc̄ti h̄ebūt i futuro n̄ eis tñ erit ad penā vel glorie derogatōez s̄ ad ḡraz actōz. Si x̄o q̄rit vtz p̄ctā q̄ fecerūt electi p̄deat tūc in noticiā oīm. sic ma la dānādoz oib⁹ erūt nota. Nō legib⁹ exp̄sū in scrip̄tura. Tūc n̄ irrōnabilr putari p̄t p̄ctā hic p̄ p̄ntiam tecta r deleta. illic etiāz tegalijs. alia x̄o cūctis p̄palari. Querit de viuoz iuetōe. e Querit et solet vtz illi q̄s viuos iueniet x̄ps nūq̄ oīno morturi sint. an ip̄o r p̄is p̄cto q̄ rapient obuiā x̄po. ad i mortalitatē mira celeritate sint trāsturi. Non. n̄ dōm̄ ē fieri n̄ posse. vt p̄pera i s̄ b̄ line portēt in illo spacio r mori ant⁹ et reuiscāt. Ad hūc at s̄ s̄ s̄ q̄ estimem⁹ illos i puo spacio r passuros mortē r accepturos i mortalitatē apls nos vrgere vñ vbi dicit. oīm in x̄po viuificabi mur. Et ibidē. Qd seminas nō viuificat. nisi pus moriāt. Cur at nobis incredibile videat illā ml tudinē corpm̄ i acre qdāmō se minari. atqz ibi p̄tin⁹ i mortalit r incorruptibilr reuiscere. cū credam⁹ in ic̄tn oculi futurā resurrectōz. r i mēbra sine fine vi ctura. tāta velocitate rediturū antiq̄ssimoz cadauez puluerē. S̄z vellē de his poti⁹ audire do ctiores. Si ḡ sc̄tos q̄ repicēt x̄po veniēte viuētēs. eiqz obuiā rapi ent. crediderim⁹ in eodē raptu de mortalib⁹ corpib⁹ exituros. r ad eadē mox i mortalia reditu ros. nullas in verbis apli patie mur āgustias. ḡnalit⁹ accipietes illud qd dicitū ē. Qēs qdē resur gem⁹. s̄ tā boni q̄ mali. s̄ n̄ oēs i murabimur. s̄ in solēnitare f̄sur rectōis. De h̄ etiā Amb. ait. In

oia referen⁹ ad deuz altq̄ mō vt ibi laudet r boz nouificet deus. r sic p̄z illud.

Pctā hic p̄ p̄ntiam tecta r de leti illic etiāz r ḡt alijs. Querit qz cū p̄ctm̄ petri r magdalene oib⁹ bus ē notum ad laudē q̄re ḡ post diem iudicij erit occultū. r si p̄ccatū petri nō re ḡat. quare p̄ctm̄ iobertī. s̄ h̄o pec cara credam⁹ de regenda. q̄s nō incipiat erube scere si facta sua in p̄spectu tot⁹ mūdi sūt p̄palā da. R. d. d. m̄ q̄ q̄uis fas sit v/ trāqz p̄re opina r. rōnabilior tñ ē q̄ oīm electoz p̄ctā oib⁹ iustis tūc p̄tebūt. r h̄ p̄p̄rea. qz mag na erit dei gloria duz manifestat eius ad filios m̄ia. r dū ondek eius m̄ia. nullā erit erubescētia. Et si q̄ras quō h̄ possit eē. d̄m̄ ē q̄ rō ē a p̄re er̄ cut⁹ p̄ctā manis festant. qz erube scētia ē timor i ex̄p̄eracōe cēt̄ ej. Tūc cū i b̄ris n̄ cadit timor. n̄ erit etiā erubescē tia. Qd nō cadat timor. p̄z. qz p̄se cta charitas for ras mittit timo rē. Rō at est ex p̄re videntū. qz nullus ibi vitu. par. nullus ibi aspnat. s̄z poti⁹ deuz collaudat dū atēdit virtu. p̄ctā publicē

i. Cor. xv.

i. Cor. xv

Ambro.

Itz

recitam. nec tñ facim. et cõrumeliã. qz nõ recitam. ad eius ignominia sz ad laudẽ diuinã z suã. Cñ nec ipsa de hoc bz erubescẽt. nec cogitam. de ipsa rãqz de meretrice

Hieroni.

ipõ raptu eoz qvivi repiẽt mori erit rursurrectio. ybi aia qsi per soporẽ egressa de corpe. eidẽ in momẽto reddi. Ecõtra xõ scribens ad marcellũ hiero. testari videt dicẽs. qsdã in fine seculi adueniẽte xpo ñ eẽ morituros. sed viuos reptos in immortalitate repente mutãdos hõz at qd xpsit ñ e hũani iudiciũ diffinire.

Determinat quõ intelligitur xps iudex viuoꝝ z mortuoꝝ. f hõis aut adijciendũ est duplĩ. intelligi qd dñ xpus iudicatur viuos z mortuos. aut em viui acci

erit ybi oēs cogitationes erũt ordinatissime. Ampliõ cũ homo oĩa secreta sine verecũdia cõicet amico. z ybi oēs erimus amicissimi. ybi vnõ diliget aliũ sicut se. quõ cru

Ad intelligentiã eoz q hic determinat magi. duo principalit queruntur circa pñtem distinctõz. Primo querit de resurrectione. Secõdo d liboz ap tione. Quantũ ad pñm qrunk sex. Pñõ aut qñ an resurrectio sit futura. Secõdo dato q sit. querit ytrũ resurrectio sit oim. Tertio dato q sit oim. querit ytrũ sit oim simul an successiue. Quarto querit ytrũ resurrectio sit corũdẽ fm numerũ. Quinto ytrũ resurrectio sit naturalis vel miraculosa. Sexto querit de causa nostre resurrectionis.

Questio. j. Circa quã sic pcedit z õndit q resurrectione sit futura pmo auctoritate Job. xix. in nouissimo die de terra resurrecturus sum. Itẽ Job. xj. martha fidelis dixit. scio qz resurget in resurrectione et in nouissimo die. Itẽ rone yr q: pñmũ responder merito. q si aia meret in corpe. dz eẽ remunerari in ipõ corpe. Sed deus est iustus remunerator. ergo oportet q anima resurget corpe. z sic eẽ. Item anima habz naturalem appetitum ad corpus qd patet. quia non vult separari a corpore existente mi sero. sed beatitudo est quies omnium desiderio:um. ergo ad hoc q perfecte beatificetur anima necesse est sibi corpus reddi. et si hoc. patet. zc. Item perfectior est forma cõpositi q̃ aliqua pars. quia partes ordiantur ad formam cõpositi. ergo cõpletio: et perfectior est forma humanitatis q̃ ipsa forma que est aia. ergo cum perfectio glorie p̃supponat pfectionem nature. necesse eẽ totum hominem non tñ aiam glorificari. Item ad pfectionem yniuersi requiritur substantia spũalis et corporealis. z composita ex vtraqz. ergo cum yniuersum sit corruptibile. et aliquando non ster generatio yr infra videbitur. necesse est compositũ aliquod ex anima z corpore remanere. hoc autem non est nisi homo. ergo post consumptionem istius discretionis vel segregationis necesse est hominem resurgere. Contra. Job. xiiij. bõ cum dormierit non resurget donec atteratur celum. sed celũ nõqz atteretur cum sit incorruptibile. ergo homo ñ resurget. Item. j. ad Cor. xv. caro et sanguis regnuz dei non possidebunt. Itẽ rone videtur. quia nul

beicit vnus. de alto. aliter qz de se nullo mō videt.

Quosdã in fine seculi adueniẽte xpo zc. Cñ male dicitur. qz xps nõ fuit imunis a morte. z tñ non fuit subiectus pctõ. ergo nec aliquis aliõ. Itẽm gram quã non fecit marri scilicet de immunitate mortis. q modo est credendum q aliõ faci ar. Respon: deo dicendũ q credendum est sicut dicit Am brosius q omnes moriantur sed qualiter. illud habet dubitationem. et experientia tunc magis docebit. Quod ergo obi

piũ q in aduẽtu eiõ viui repiẽt lz in raptu moriant. z mortui q añ decesserãt. vlyviui z mortui q accipiũt iusti z iniusti. Determinat quõ intelligit q mortui resurgẽt incorrupti. Lunqz ex p̃dictis sane credi valeat oēs rursurrecturos. credẽdũ eẽ q oēs resurgẽt incorrupti. ñ vtiqz ipassibiles. qz mortẽ patitur eternã. s sine diminutõẽ mẽbroꝝ oĩa hũani corpis habituri membra. nec tamen gloria ac specie impassibilitatis induentur.

citur de Hieronũ. dicendum q Hieroni. hoc non dicit asserendo. sed nec recitando opinionẽ suã. sz opimionem cuiusdam greci.

lum instrumentũ remuneratur propter actionem factã p ipm. sed corpus se habet ad aiam yr instrumentũ. ergo zc. Si dicas q in instrumento coniuncto non eẽ verum. Contra angelus assumit sibi corpus per qd ministrat. z tamen illud non resurget. ergo zc. Item nihil quod impedit viam perueniendi ad beatitudinem. debet resumi ad beatitudinem. sed corpus impedit quia concupiscit aduersus spiritum. ergo ab ipõ non debet resumi. Item anima viuit deo sicut corpus anime. s merito peccati contingit per diuinam sniam animam separari a corpore in morte nature. et animam a deo in morte damnatiõis future. sed anima damnata per sententiã nõqz viuificatur. ergo nec corpus mortuum per diuinã sententiã debet resumere vitam. Item facilius coniunguntur que separantur voluntate q̃ nec necessitate. Sed spiritus malus separatur a deo per voluntatẽ et non potest ei vniri. ergo anima non potest vniri corpore que separatur ab eo necessitate. Itẽ dñm q recta fides dicit resurrectionem corporum esse futuram. z ad hoc credendum adiuuatur per fidem resurrectionis ip̃ias facte. Si ergo xps est caput. z membra abent confortari capiti. cum xps resurrexerit. consequens est yr et nos resurgamus. yr autem credat fidelis resurrectionẽ xpi persuasiõem est sibi per multa resur:õnia aploũ. qui etiam p multa sunt argumenta certificati. Persuadet etiã ipsa pietas fidei qz e nullo modo corpus xpi inueneratũ pot̃ excogitare. Sup hoc fidei fundamẽtũ sup edificatur pualio rationis. quia q resurrectione sit futura exigit remuneratio diuine iusticie que homini retribuit sicut et meruit. Secundo confirmatio glorie que oim aie appetitũ cõplebit vel quietabit. Tertio perfectio nature que consistit in toto composito nõ in altera eius parte. z hec sunt rationes supra fidẽ fundate. Ad illud ergo qd si mo obiõ in contrariũ. dñm q illa attritõ intelligitur q̃tũ ad figuram nõ q̃tũ ad sbam. figuram aut accipit fm qd accipit apls p exteriori rei facie. Ad illud quod obiõ qz caro et sanguis zc. dñm q illud nõ intelligitur de carne q̃tũ in ac se em. sic q̃tũ ad corpe

8 tionem et malicia. sicut accipit ad Gal. v. **¶** Ad illud
 qd obf q instrumentu no d3 remunerari. ddm q e instru
 metu qd e separu 7 est instrumentu siue organu vnitum
 no nra ad aliq opatoez facieda. sed ad vna forma costi
 tuenda. 7 b pscif et puenit cu motore in vnitare forme
 rotius. 7 opatois p pseques. 7 sine tali nuq bz motor p
 secte compleri p ppter colligantiam ad illud. ideo non
 9 est simile de instrumto separato. vel de co:pe ab angelo
 affupto Ad illud qd obf q ipedit d3 q si ipedit bz sbaz
 quia natum est obedire. sed ratione corruptionis. 7 illa
 10 non resumetur sed corpus in corruptum. **¶** Ad illud q
 obicitur q anima viuit deo sicut corpus anime. 7c. d3
 q non est simile. quia sententia damnationis est mise
 ria eterna. sed sententia mortis non est eterna. Ratio
 autem huius est meritum. quia culpa ad delecta est mor
 te chasti. sed culpa anime post mortem est idelibilis. p
 eo q in culpa illa perpetuo vitit. Amplius. sententia
 mortis lata contra hominem non fuit sententia diffini
 tiua sed potius ppter inobedientiam fuit sententia
 inter locutoria. sed vltima sententia est diffinitiva a qua
 11 non potest appellari nec potest retractari. **¶** Ad illud
 quod obicitur q facilius coniunguntur que separant
 necessitate 7c. ddm q quedam separantur ita q post se
 parationem vnum non habet inclinationem ad alteru
 7 talia non sunt apta ad reiuungendum. et quia sic est an
 gelicus spiritus a deo separatus vt ipsum odio non in
 clinatione apperatur. ideo non potest nec debet ei coniu
 gi. Quedam separantur. ita tamen est vnum habet ap
 peritum 7 inclinationem ad alterum. 7 talia sunt ad ite
 ratam coniunctionem habita. talia autem sunt anima
 7 corpus. Quod ergo obicitur de voluntate 7 necessitate
 re. ddm q hoc nihil facit ad reuentionem sed modus se
 parandi. sed qualitas separatorum. vel potius diuinu
 iudicium.

Questio. ij.

¶ An resurrectio sit oim. Et q sic videt. Job. v. Ne
 miet hora in qua omnes qui in monumentis sunt audi
 ent vocem filij dei. Sed non possunt omnes audire ni
 si omnes resurgant. 7c. Item. j. ad Cor. xv. omnes
 qdem resurgemus. sed non omnes immutabimur. Jte
 rone videtur. quia sententia mortis data est ppter cul
 pam originale. sed omnes habent culpam hanc. ergo
 omnes 7c. sed resurrectio ista vt probatum est prius d3
 esse vt anima corpori iungatur. ergo omnes debent re
 surgere. Item omnes homines sunt mortales. 7 mor
 tale 7 corruptibile de necessitate cor:umpitur. ergo ne
 cesse est omnes homines corrumpi. Rursus. pena 7 p
 mium sunt eterna. 7 bec debentur homini. ergo necesse
 est homines pnuari hac vita. 7 iterum dari sibi aliam
 vitam. ergo resurgere. Item hoc apm onditur p ypo
 thelym. quia bene sequitur q si anima socraris est in or
 talis q omnis anima. ergo pari ratione sequitur si vnu
 corpus resurgit 7 omne. sed vnum corpus resurrexit. s.
 xpi. ergo 7 omne. Contra Dan. xij. Multi de his q dor
 miunt in puluere terre euigilabunt. ergo cum hoc no
 men multi sit pntiuu. si multi euigilant. non ergo om
 nes. ergo non omnium est resurrectio. Item Jo. vj.
 Nemo venit ad me nisi p q miser me traxerit eu. et ego
 resuscitabo eum in nouissimo die. cum ergo hoc pmit
 tar ad se venientibus. sed resurrectionem. 7 non omnes
 veniant. non g omnes resurgent. Item idem videt rone
 quia p peccato quod opata est anima in co:pe. sufficere
 punit in purgatorio sine co:pe. q erit in inferno sufficien
 tibus p vitioz pari rone. sic 7c. **¶** Item xpi resurrectio est

causa nostre resurrectionis in anima 7 in corpore. Sed
 non omnes resurgent in anima. ergo nec omnes resur
 gent in corpore. **¶** Item resurrectio ad hoc est vt anima
 remuneretur in corpore sicut in illo meruit. sed anima
 puuli nihil est in corpore operata. ergo ad remunerati
 onem eius non oportet corpus resurgere. **¶** Item ddm
 q omnium est mors. 7 omnium erit resurrectio. Corp
 12 enim vnif anime immortalis per naturam. 7 mortue per
 culpam in ipsa vntone. 7 ideo necessitatem cotrabit ad
 moriendum. 7 impossibilitatem ad semper viuendum
 que fm ordinem diuine prouidentie ad actum semper
 debet prodire. exigente hoc: nihilominus merito vel de
 merito 7 etiam diuino iudicio. **¶** Ad illud quod obici
 13 tur q multi euigilabunt. Responder Aug. ix. d. ciuita.
 dei. q multi. id est ocs. et talis modus loquendi frequet
 inuenitur in scriptura. Vel facienda est vis in verbo.
 quia euigilare plus dicit q resurgere. quia vigilia est
 vsus sensuum 7 dicit discretionem que non vigeat in
 paruulis damnatis. quia non erit in eis tristitia. **¶** Ad
 14 illud qd obicit q nemo venit 7c. ddm q vita accipitur
 dupliciter. s. large 7 ppe. Large viuificatio corporis.
 Pprie viuificatio corporis cum salute. Sic et resur
 rectio. 7 secundo mo promittit deus resurrectionem ho
 nis ad se venientibus. sed quantum ad pmi modu om
 nibus predict. **¶** Ad illud quod obicitur de pena pur
 15 gatorij. ddm q non est simile. quia purgatorum dicit
 transitum non terminum. nec dicit statum sed status
 supplementum. vt quia preclusa est homini per morte
 via merendi. 7 peccatorum multum transire nec poterat
 nec debebat. constituit deus locum pene per quem
 anima transiret ad patriam. vt anima soluat separata
 quod tamen fecit coiuncta. et quia hoc magis dicit sup
 plementum q terminum. ideo oportet resum corpus.
 7 sic patet illud. **¶** Ad illud quod obicitur q resurre
 16 ctio xpi est causa nostre resurrectionis in anima. 7c. di
 cendum q non est simile. quia resurrectio anime est iuu
 ad bonum. sed resurrectio corporis est ad bonum et ad
 malum. 7 resurrectio anime fit nostra voluntate. Sed
 corporis exigente diuine iusticie equitate. ideo ista est
 omnium licet non illa. **¶** Ad illud quod obicitur de
 17 puulis. dicendum q et si anima non exierit in actum. ta
 men originale trahit in corpore 7 per corpus. 7 ideo illi
 vnti debet. vt sicut ex coniunctione corpus peccauit.
 ita simul cum illo mulctetur. pena damni. Amplius.
 remuneratio non est tota ratio quare fiat resurrectio.
 sed diuine ordinationis decretu. q coiungedo aiam imor
 tale corpi. p hoc decreuit illud corp ppetuo viuificari.
 Si g diuinu decretu non potest infringi. necesse e illud cor
 pus aia reuiuificari. vt sicut corpus separu est ab aia p
 pter diuinu iustiam q respiciebat culpa. ita reuigat aie
 ppter diuinu dispositioez q sic decreuerat pstruere huma
 na sram. Rone cur decreuit corpus huius d: ordinari 7
 possibilitate habere ad incorruptioez. quia in sui natu
 ra nihil habeat plus de incorruptibilitate q alia corpa
 mixta vt patebit. sedm statum presentem loquor.

Questio. iij.

¶ An resurrectio sit oim sil an successiue. Et q sil vt.
 j. ad Cor. xv. in momento in actu oculi 7c. Item rari
 one vt. qz mors 7 incineratio debet merito pmi pccu q
 peccauim? in ada. 7 ocs simul peccauim?. q: sil fuimus
 in ada. g et in xpo sil debem? resurgere. Jte decs e vt ba
 bitatio pgrua: bitatorij. sicut mud? peiorat? e hoie fa
 cto mortali. ita d3 meliorari hoie facto imortali. s3 non
 d3 meliorari qd diu h d e mortalis. g qd diu hoies viunt
 133

no dz ee resurrectio. qd erit oim simul. **I**te post resurre-
 ctioem sumat gloria. sed angeli n hnt oino gliam. p fir-
 mata ante nram glorificacoem. nec snt demones penas. qd
 si maior e colligatio hoim ad inuicem qd ad angelos. n dz
 vn sine altero resurgere. r sic rē. **C**ontra resurrectio cor-
 porū seqt resurrectioē aiay. sed resurrectio aiay e succes-
 siva r non simul. qd resurrectio corpū. **I**te pmiū rñdet
 merito. qd citius meruerit citi debent remunerari. q me-
 liores citi dnt resurgere. **I**te maior e conformatio ex
 pre aiay qd corpū ppe vinculu charitatis. sed glo:ifica-
 tio vnus aie n expectat glorificacoem alterius. q rē.
Ite xps nō expectauit nram resurrectioē q e caput no-
 strū. r q magl fouet singula mēbra. q nec mēbz expectat
 resurrectioē mēbz. r sic rē. **I**te ddm q resurrectio cor-
 porū n erit successiua sed sil. r hui pnt ee rōes q grūtes
 sex. Prima e seueritas diuini iudicij qd infirmitatē penā in
 cineratioē corpū vsq ad aduentū fm filij dei. sicut pe-
 na carente vltiois vsq ad aduentū pmiū. Er rō hui est
 q oēs simul suim in vno pncipio peccāte. Secda rō e
 meritū fidei q multū meret in credēdo nos remunerari.
 q videmur siles bestijs ist monēdo. q si illud experimē-
 tū hō videret. n haberet meritū. qd hūana rō sibi pberet
 experimētū. Tertia rō e vnitas corpū mistici. qd ei oēs
 vnū corpū sum in xpo. iō necesse e q qdū ad aliquā glo-
 riā resurgam simul. s n qdū ad gloriā aie. qd ibi eēt ma-
 ximū dānū et quasi iponabile. q qdū ad gloriā corpū
 Quarta rō e subditū infirmitatis nre. qd seti dū sua desit
 derāt corpa. vch emētū etiā d siderāt salutē nram. Unde
 eplis dicit Heb. xj. deo p nobis aliqd meli puidēte ne
 sine nobis psumārem. Quinta rō e manifestatio diuine
 iusticie. qd ei oibz dz ee norū qnra iusticia dāer malos
 r saluet bonos. iō vltimā distributoē distulit vsq ad no-
 uissimū. vt oēs ppererit. Sexta rō e psumatō glē
 qd ei angeli adducūt viatores qdū ad administratioē
 qdū hoies vtū. r gaudiū sp crescit fm multitudinez
 electoꝝ. n debuit pfecte gloria psumari in aliq singula-
 ritē donec cōsumaret in oibz sil. Er bis patent obiecta.
 Na resurrectio corpū n arēdit fm resurrectioē aie. **A**ie
 em resurrectio pma respicit resurrectioē p gnam. r hec e
 in via. r iō successiue. **I**te aie glorificatio subam iporat
 pmiū. q si differet magnū dānū eēt expectari. n sic de cor-
 pore. qd nō multū grauat expectare corpū dū aie tenent
 19 deū. **A**d illud qd obf de resurrectioē xpi p rñtio. qd nec
 pcurrit ibi seueritas iudicij. cū nō eēt sup cū inducta ma-
 ledictio. nec faceret ad meritū fidei. imo ecōtrario e i sū
 dei adiutorū. **A**d aliud qd obf q pmiū rñdet merito
 20 ddm q verū e p loco r tpe. r pmiū essentialē ppetit vt
 statim reddat. Sed stola scda dz expectari qdūq cū so-
 lennitate r magnificentia r gloria dantis pferat. **A**d
 21 illud qd obf q maior e vnio r vniētia aiay. dz q sal-
 sum e. imo minor p co q oia corpa in vno corpū fuerūt
 sed non oēs qūme in vna aia.

Questio. iiii.

Utrū resurrectio sit eōndē fm nūcz. Et q sic vñ. Job
 xix. In carne mea videbo deū saluatore meū. quem visu-
 rus sum ego ipe et n ali. pstat q non dicit ali fm spe-
 ciem sed fm numerū. q rē. **I**tem pbus. v. iopicoꝝ. si ex
 mortali fiat immortalē. nō dicimus cū altā vitam sume-
 re. q si non e alia vita. nec aliud viuens. q idem. q rē.
Ite rōe vñ. qd idēitas rei venit ab idēitate pncipioꝝ
 subaliū. Sed idē est pncipiū materiale r idē formale. q
 idem bz qd pua. **I**te ppa forma nō e nata fieri nisi in
 ppa materia. q cū aia sit ppa forma corpū qd pfecta. nō

est nata vniri nisi illi. q si vnit in resurrectioē vnit eide.
 r si hoc. cū ipa sit eadē. totū erit idē. **C**ontra. ois forma
 corrupta r itez gñata non est eadē nūero sed specie. sic
 dicit pbs in scdo de gñatōe. cum ergo hūanitas corū-
 pat in isto in morte. r itez generet in resurrectioē. q alta
 numero. Si tu dicas q istud tenet in corruptioē q est in
 pmiū non in morte. **C**ontra. maior est corruptio in p-
 uariōem qd in pmiū. qd ad b q fiat reparatio necesse est sic
 ri resolutioem vsq ad vltima r oia rursus de nouo gene-
 rari. ergo rē. **I**tem quis artifex de eadē materia faci-
 at statua. nō alia est statua post q ante. ergo pari rōne
 vñ q quis homo fiat ex eisdem pulueribz. nō e ali. **S**i
 dicas q deus p se facere plus q natura vel artifex. verū
 est q plus pōt. nō facit nisi qd qgruit r qgruū. nec
 est intelligibile quō aliqd corūpat r cedat in non ens.
 et iterum fiat q sit idem. aur si est congruus. quare non
 dat istā potentā nature. **I**te dicit eētiales rem di-
 uersificant. nō tantū numero sed etiam essentia. s mo-
 tale r immortale sunt essentialē dīte. q cū resurgēs sit i-
 mortalis. r ante mortalis. patet rē. **I**te pma rege-
 ratio r reformatio sunt opationes diuersae. ergo si diuer-
 sarum operationum diuersi sunt termini fm substanti-
 am. aliud est corpus quod primo generatur. aliud cor-
 pus quod postmodū reformatur. **I**te ad pncipioꝝ in-
 telligentia est notandū q circa hoc diuersi diuersa sen-
 tiunt. Quidā em dixerunt q triplex e diuersitas fm nu-
 merū. Una q venit ex diuersitate pns materie r formae
 specificatae. sicut differt in nūero bec aqua et bec ignis.
 Quedā que venit ex diuersitate pns materie. sicut iste
 ignis ab illo differt. Tertia que venit ex discontinuati-
 one r duratione. et bec diuersitas fm numerum orum
 habet vt dicunt et tempore. **T**empus enim durationis
 sicut et actionem habet. **P**rima diuersitas fm numerū
 est magna. secunda minor. tertia minima. **P**rima esse-
 cunda diuersitate carebit corpus resurgens. sed tertia
 non carebit nec potest carere. quia ppositio de pterito
 nō pōt non esse vera. Unde sicut hgo corrupta non pōt
 fieri hgo. quia non potest non fuisse corrupta. nec a do-
 nec a natura. r hoc est intelligibile. sic corpus corruptū
 non pōt oimoda idēitate reparari idē. quia non potest
 non fuisse corruptum. nō hic est ita modica diuersitas.
 vt non mereatur aliquid propter hoc dici diuersū. qm
 idem est fm alium duplicē modū idēitatis. scz ppter
 idēitatem materie r forme. quia idēitas materie r p-
 cipalis forme erit in resurgentibus. **H**inc est q resurre-
 ctio est eiusdē. **Q**uod ergo dicit pbs q forma corūpta
 r iterū generata est alia numero. intelligit de ista diuer-
 sitate. Sed istud non videtur multum rationale. **P**ri-
 mum quidem. quia stultum videretur dicere q deus non
 possit oino idē corpū reformatē idēitate fm numerū
Amplius idēitas fm materiā in sba non venit ex ac-
 cidētibus licet per illam inuolēscar. nec etiam diuersi-
 tas. **E**t iterum q discontinuatio non inducit diuersi-
 tatem in numero. videretur expresse in artificiatīs. vt si
 archa dissoluatur et iterum ex eiisdem tabulis r fm eun-
 dem ordinem reparetur. non dicitur alia archa nume-
 ro sed eadem. r tamen dēst esse archa. **E**t propter hoc
 dicunt alij aliter q duplex est corruptio. **Q**uedam per
 dissolutionem siue separationem pncipioꝝ. am com-
 ponentium siue partium. **Q**uedam per corruptiones
 forme. **I**n prima possibile est eadē numero reparari
 ei qui sit ad eundem modum et ad eadem loca redū-
 cere. **I**n secunda quia quod corruptum est non potest
 esse idem. quoniam noua est essentia forme. sic de nouo
 geuratur. dicunt quod necessario oportet esse al-

nd. et de hac intelligit philosophus. Reparatio et dissolutio corporis humani est quod ad primum modum. ideo reparatio sic sicut artificiarum. quia salua anima et compe sit reparatio unius ab alio. et post saluis partibus materie sit incineratio. et sic sicut boni artificer cineres colligit et vitæ et reformatur idem corpus. et quoniam illud corpus habet eadem perfectionem. ideo totum consumatur et idem. Sed istud non solum sufficit. Tertium est enim quod forma carnis humane corrumpitur dum generatur in vermis et serpens. et sicut per corrupti in carne serpente vel alterius animalis. sic resoluti potest in illud animal in quatuor elementa. et unumquodque elementorum corrumpi in aliud. et ita corrumpitur forma mixti et elementum. quod necesse est alia elementa esse numero et alia carne. et ita non potest stare ista respositio. Et propterea notandum quod est resurrectio eiusdem numero. quia aliter non esset resurrectio. Si queras a me quomodo hoc esse possit dico quod potest per virtutem diuinam quibus non possit esse per naturam. et istud intelligere possumus sic. Supponamus nunc quod natura aliquid agat. et illud non agit ex nihilo. et cum agat materiam oportet quod producat formam. et cum materia sit per se forme. nec forma fiat per materiam necesse est aliquid formam naturalem esse in materia antequam producat. et substantia materie pregruas est omnibus. quod rationes seminales omnium formarum sunt in ipsa. Sed ad illud stat resolutio. ad quod incipit generatio. ergo nulla forma omnino corrumpitur sed manet in materia antequam producat. et sic dicit Augustinus. Unum formam in materia antequam productione dicit esse quantum ad rationes seminales. Dicit etiam resoluti ad materiam sicut ad oculis simos sinus nature. idem vitæ quod nomine secundum alteram et alteram rationem intelligi volens. Quid autem hec sine alibi melius pateat secundo. Nunc autem hec dixisse sufficit quod omnes forme cum corrumpuntur non omnino corrumpuntur sed manent aliquo modo. et huc concordat ratio et auctoritas philosophica. et auctoritas beati Augustini. et quod maius est auctoritas sacre scripture quod est auctoritas spiritus sancti. Hoc supposito dicitur quod quibus forma sit ibi aliquo modo post corruptionem. tamen natura non potest producere ad id quod habuit prius. Et ratio huius est quia agens naturale influendo agit et imprimendo aliquid sui quomodo mediate proficit illud quod erat in materia. et illud quod influatur a parte agens sit aliquid de completo esse prius produci. et ideo necesse est quod creatura det aliquid noui quantum ad modum essendi substantialis quod esse est in actu. Quibus enim natura non det nouam essentiam. dat tamen nouum modum essendi. non tamen accidentale. imo etiam subalem. sicut esse in actu secundum quem potest res substantialiter numerari et diuersificari. et propterea natura cum reparat non idem sed nouum producit sed dicitur per ipsas rationes seminales sine inmissione alicuius noui ad perfectum esse deducere potest facere quod sit idem. et sic facit in proposito. quod ex illis solis et per eundem ordinem in reformatione rem constituit ex quibus erat ante. Unde si omnia elementa conuertantur in ignem. deus ex illo igne reformatur eadem elementa quibus ibi erant in rationibus seminalibus. et ex illis formam carnis per eundem ordinem. et sic patet quod deus potest reformare idem secundum corpus. secundum materiam. et sic potest dici ad presens. Ad illud quod obicit primo et secundo idem patet responsio. quia quibus istud sit impossibile agenti inferiori. est tamen possibile agenti superiori scilicet ipsi deo. et quare ista potentia non corrumpitur de creature parte. quia nulla creatura agit in seipsum. sed per aliquid sui imitatio virtutem. sicut et color ad hoc quod immutat visum facit speciem sui in medio. unde agit aliquid extrinsecum in intrinsecum. non sic deus. sed aut dico de operatione naturali. Ad illud quod obicit de mortali et immortali. dicitur quod quicquid sit de mortali. verum sit differentia aut non. quia non est presentis considerationis. cum rationes ad vitam preteritam sint. quia

videtur dicere defectum et imperfectionem. et non habet vitam in eodem genere. et diuidentur. et alia plura. tamen habet absque calumnia verum est quod mortale tripliciter accipitur. Uno modo dicitur naturaliter a primum ad mortendum. Alio modo possibilitatem ad mortendum. Tertio modo necessitate. Et primo quod modo mortale inest homini ea ratione quod compositum ex partibus et ethogeneis. Tamen Dylia. non ex compositis. sed dicitur quod vita est. si habet ex compositis ethogeneis et diuersis naturis et dispositibus. impossibile est quod vitam habeat nisi cum aptitudine ad mortendum. et sic talis compositio est homini naturalis. ita et mortale. et hoc modo accipiendo mortale est immortale nisi percurrat idem sic nec spirituale aut simplex et compositum. et si aliquid modo est differentia ista modo est non diuidens animal secundum substantiam viuente. cuius vita dicitur est immortale et per oppositum mortale. Secundo modo mortale est eo modo quod compositum ex partibus ethogeneis hincibus defectuibilitate. sicut in primo homine quod habet statum animal. et hoc modo de statum medium inter miseria et gloriam. Tertio modo mortale est ea ratione quod unius est compositum ex diuersis hincibus defectuibilitate et pugna adinuitate. et sic inest homini lapsio. et hoc modo dicitur statum miserie. et immortale dicitur oppositum dicit alium statum. et quoniam statum mutari potest vitare secundum numerum remanere. hinc est quod ex mortali secundum hunc duplicem modum sit immortale sine diuersitate sube. et hoc modo sit in homine glorificatione. quod est mortalia primo modo. secundum naturalem aptitudinem. secundum immortales partem dicitur partem potest et necessitate. Ad illud quod videtur obicit quod diuersa sunt operationes. dicitur quod diuersa operationes diuersos effectus inducunt quoniam diuisi sunt ex equo. sed quoniam sic quod vna ad alteram ordinat. et vna est reparatio effectus alteri. si secunda egrediat ab agere omni potest. pro omni idem reparari. et sic est in proposito. Sed obicit quod per hunc intelligi. cum iste operationes sunt discontinue. et esse rei sit discontinuum. et vni us retinet duo sunt vltima tamen. si ergo esse discontinuum ergo est aliud et aliud. cum ergo vnum numero. Nequaquam idem actuale. necessario videtur sequi quod sit aliud et aliud. Et iterum quod per bis incipit aliquid esse idem. impossibile enim esse est et intelligere quod aliquid curat bis eodem cursu. Et potest ad hoc respondere quod de esse rei est loquor dupliciter. Aut quantum ad defluxum et duratorem. aut secundum se. Si quantum ad duratorem et defluxum. sic necessario oportet quod duratio sit alia et alia sicut mensura duratorem. Si quantum ad ipsum esse secundum se. sic numerat et plurificat a principibus permanentibus. Et quoniam principia permanentia sunt eadem quibus defluxus duratio nis et inceptio sit alia et alia. hinc est quod res est vna. et esse rei est vna. Nec est simile de aeribus successibus. quoniam necessario numeratur. et preteritum et futurum respiciunt partes diuersas actionis siue mutationis siue duratorem successiue. non sic oportet iudicare de forma absoluta. que corrupta potest ad eo numerari eadem. quia aliquid modo manet in ratione seminali.

Questio. v. c. Quinto queritur verum resurrectio sit naturalis an miraculosa. Et quod non sit naturalis ostenditur a parte intrinseca. quia a parte in habitum per naturam non sit regressus. sed in morte est summa partio. ergo resurrectio cuius sit a morte non est per naturam. Item hoc ipsum ostendit a parte extrinseca. quia omne quod natura producit est corruptibile et mortale. sed corpus glorificatum est immortale et incorruptibile. ergo resurrectio est teretio ostendit a parte modi operandi. quia natura operatur successiue non subito. sed resurrectio erit subito in tactu oculi. ergo non est a natura. Item ostenditur etiam a parte principij effectiui. quia natura est vis insita rebus et similibus similia procreans. Sed in resurrectione non sit simile ex simili. ergo resurrectio ostenditur a parte omnium horum. quia est art.

24

25

esto q̄ cōiungat alteri. ipsa dūctio eū tā alligavit isti (si fuit ex amore) vt tā nō dūctat sibi brē aliā. nec daret hāc palia pulchritū r̄ meliori. sic aīa tanto affectu vnif̄ sbe carnis quā p̄us viuificabat. q̄ nō d̄plete ei satisfic nisi il li eadē vbiēz lateat vnif̄. r̄ sic p̄z q̄ aīa h̄z ordinatōz et appetitū q̄ quē ordinat ad illud corp̄ q̄tūcūqz alijs cōfor. nēf. Sed corpus h̄z ordinatōz r̄oe diuine p̄uincie Q̄ aut̄ habeat p̄ aliqd̄ qd̄ sit in se ex q̄ plene resolutū est nō audeo asserere. p̄p̄ h̄. q̄ nec rō nec auctoritas nec si des. d̄pellit. aut̄ q̄ p̄t̄ eē q̄ de⁹ dedit. nō audeo p̄tina. i ter negare. id̄ certū tenētes. incertū p̄fundioribz relinq̄ mus. Nā esto q̄ nō sit in pulueribz appetit⁹. r̄ q̄ fiat re solutū vsqz ad vltima. nō p̄t̄ t̄n̄ aliqd̄ qd̄ ad resurrectōz spectet. p̄p̄ h̄ q̄ sic dicit Aug. nō p̄t̄ dō terrena materi es de q̄ mortaliū creat caro. Sed in quēcūqz puluerem cinere ve verat. in q̄libz alit⁹ aures ve defugiat. i quā cūqz alioz corp̄oz s̄bam vel in ipsa elementa verat. in quēcūqz cibū r̄c. illi aīe etiā puncto r̄gis reddiē q̄ ipsa p̄ mitus animauit.

Questio. vi.

Que sit cā nre resurrectōis. Et q̄ resurrectio xpi dic̄ glo. sup̄ illud Roma. j. ex resurrectōe mortuorū ihu xpi xpi resurrectio nram afficit ḡnalem resurrectōis. illō ip̄z dicit glo. sup̄ illud ps. Ad vesperū demorabit̄ fletus. **I**te r̄oe yr. q̄ apl̄s sic arguit. Si xps resurrexit r̄ nos resurgem⁹. Syrtalis argumētatio non valeret. nisi aliq̄ habitudo causalitatis esset resurrectōis xpi ad resurrectōis nram. ḡ r̄c. **I**te vr̄ q̄ vor xpi sit cā. q̄ sup̄ illud ps. dabit̄ voci sue vocē virtutis. dicit glo. suscitādi mortuos. **I**te hoc ip̄m vr̄ p̄ r̄ōnē. q̄ illud est cā exercitōis in dormire q̄ auditu exercitaf. s. vor vocantis. s̄z mortui in monumentis exercitabūt̄ auditu vocis filii dei. ḡ r̄c. **M**i no: p̄z Job. v. oēs q̄ in monumentis sunt audient̄ vocē filij dei. **S**z q̄ resurrectio xpi nō sit cā aliqd̄ mō vr̄. q̄ illud sine q̄ res esset n̄ ē cā. s̄z si xps etiā n̄ resurrexisset t̄n̄ mortui resurgerent. q̄ necesse erat bonos remunerari i aīa r̄ corp̄. r̄ malos puniri s̄m q̄ meruerūt. **I**te si est cā. q̄ r̄o in q̄ ḡnē. Nō efficiēs d̄stat. q̄ xpi resurrectio est p̄terita. sed q̄qd̄ p̄teritū est nō efficiē id̄ futurū ē. Nō finalis nec materialis. d̄stat. ḡ ē exemplaris. Lōrra. cā exemplaris nō infert̄ suū effectū. sed resurrectio xpi infert̄ nram. ḡ r̄c. **I**te malorū resurrectio nō assimilaf̄ resurrectōi xpi. ḡ nō ē exemplar resurrectōis maloz. ḡ nec generalis resurrectōis. **I**te q̄ vor xpi sit cā vr̄. q̄ resurrectio sit subito. et equalis virtutis est corpus reforma re sicut aīam. Sed hoc ē potente in finitē. et illa est filij dei. ḡ r̄c. **I**te si mortui audiūt̄ vocē. aut̄ anteq̄z resurgant. aut post. Si ante. ḡ ante audiūt̄ q̄z viuant. Si p̄ ḡ vor nō erit cā resurrectōis. **I**te sup̄ illud dabit̄ voci sue vocē virtutis. dicit glo. resuscitādi corp̄a. **S**z q̄n̄ aliq̄ potētia daf̄ alicui q̄uis miraculose def. opatio n̄ egrediēs ab illa est naturalis. sicut p̄z in ceco illuminato. ḡ si est. q̄ potētia datā voci. resurrectio est naturalis cui⁹. **T**riū onlum ē supra. **R**. dōm q̄ in xpo ē assignare nre resurrectōis duplicē cām. s. efficiē r̄ finalē. **E**fficiēntē autem duplicē ē assignare. aut sicut p̄mū p̄ncipiū aut sicut instrumētū efficiēs. Sicut p̄mū p̄ncipiū ē xps s̄m diuinitatē r̄ tota trinitas. efficiēs sicut instrumētus est vor xpi ad cuius platiōz r̄ vocatōz mortui resurgēt̄. **S**ubr̄ cā exemplaris duplex ē. vna in q̄ res cognoscitur r̄ disponit̄. r̄ sic ē dei fili⁹ s̄m diuinā naturā r̄ tota trinitas. **A**lto mō in q̄ res inchoat̄ r̄ exēplificaf̄. r̄ sic ē resurrectio xpi. quia vt dicit Aug. de trini. talia erūt̄ corp̄a nra q̄le xps sua resurrectōe mōstrauit. **C**ū ē quasi exem

plum in quo nra resurrectio ē inchoata. tanq̄ mēbroū in capite. sicut d̄r̄ Ep̄h. ij. cōiustificauit nos xpo r̄ tot⁹ resuscitauit. r̄c. paret igit̄ quō xpi resurrectio r̄ vor ei⁹ est cā nre resurrectōis. r̄ q̄ resurrectio r̄ vor ē filij dei in carne. ideo dicit Aug. sup̄ Job. j. p̄p̄ verbū creature facta sit resurrectio corp̄m. **A**d illud qd̄ obr̄ q̄ resur- 33 rectio xpi nō est cā r̄c. dōm q̄ eū de⁹ alr̄ decreuisset nō ef- senicā. s̄z cū decreuit sic facere. id̄ hec ē cā. **A**d illud qd̄ 14 obr̄ q̄ exēplar n̄ infert̄. dōm q̄ vez ē de exēplari in q̄ res cognoscit̄. sed t̄n̄ exēplar in q̄ res inchoat̄ vbi n̄ p̄t̄ relinq̄ imp̄fectū de necessitate infert̄. vñ sicut capur n̄ p̄t̄ sub mēbris. sic nec resurrectio capitis q̄n̄ cōleq̄t̄ resurrectio mēbroz. **A**d illud qd̄ obr̄ q̄ non assimilaf̄. dōm q̄ nō 35 p̄fecte assimilaf̄ resurrectiōni maloz. r̄ t̄n̄ s̄r̄ p̄fecte ex emplata. assimilaf̄ t̄n̄ in corp̄ois ierata viuificatiōe et indissolubili vnide. r̄ t̄n̄ generalis resurrectōis exēplar. **A**d illud qd̄ obr̄ q̄ d̄voce xpi q̄ nō sit cā. q̄ resur 36 rectio ē opus virtutis infinite. dicit̄ p̄t̄ sicut p̄dicit̄ est sup̄ de factis q̄ de⁹ h̄t̄re infinita facit̄. s̄z ad platiōem vocis. vñ n̄ ē ibi p̄p̄ne causalitatis. **A**d illud qd̄ obr̄ q̄ aut̄ an̄ audiūt̄ vocē dōm q̄ simul t̄pe. t̄n̄ p̄us n̄ resur 37 gūt̄ q̄ audiūt̄. vñ vocis audit⁹ nō resuscitat̄. s̄z h̄t̄r̄ d̄ru. r̄ t̄n̄ cōmitās. in eugilazōe aut̄ corpali audit⁹ vocis ex- citat̄. sed in auditu duo sunt. s. receptio sp̄c̄i r̄ organ̄. et iudiciā de r̄ recepta. q̄t̄n̄ ad receptionē p̄cedit̄ exercitā r̄o sed q̄trum ad iudiciū sequit̄. **A**d illud qd̄ vltimo obr̄ de opatione illius vocis q̄ ē naturalis. dōm q̄ sic scripsit 38 virtis daf̄ ḡra miraculoz r̄ virtus suscitādi mortuos. n̄ quia ip̄i suscitēt̄ p̄ aliqd̄ qd̄ sit in se. sed quia de⁹ facit̄ ad p̄teritōz ip̄oz. sic in p̄posito est intelligendū q̄ de⁹ facit̄ r̄ ita miraculū est si suscitant̄ ad vocem illam sicut si ad p̄ces pauli. **P**terea esto q̄ data sit. quia est ad accuz supra naturam. r̄ modum operandi supra naturā. hinc est q̄ miraculose exit̄ in suam operationem. sicut exem- plo pater de potentia partendi que dicitur data beate virgini. Sic igitur pater q̄ resurrectio xpi est causa. et vor aliquo modo. r̄ amen p̄ncipalis causa ē d̄vitus r̄ dei sapia. r̄ resurrectio xpi nram infert̄ resurrectōis siue p̄p̄tesim. vr̄ si vna anima est immortalis r̄ oēs. similit̄ si vnus resurrexit. et oēs. Siue per locūa minor. quia anima xpi beata minus egebat corp̄e q̄z alie. Siue p̄ lo- cū a cā exēplari relata ad efficiēntē. s. q̄ ibi est resurrectio nra inchoata. r̄ p̄pter nos xps est incarnatus. passus r̄ mortuus. r̄ resurrexit. r̄ nostra resurrectio ideo est in- choata. r̄ tanq̄ in quodam exemplo. ḡ si dei p̄fecta sunt op̄ra. op̄ret̄ corp̄ h̄ inducere incorruptiōz. r̄ sic p̄z illō

Consequenter q̄t̄n̄ ad sedam p̄t̄ q̄rit̄ de apertio- ne libroz. Et duo de hoc p̄ncipaliter gruntur. **D**umo q̄ de libro vite. **S**cdō de libris scie- **L**it̄ca p̄mū q̄runt̄ tria. **P**riō q̄rit̄ de ei⁹ q̄dditate. **S**e- cundo de scriptura ipsius. **T**ertio de op̄tione.

Questio. j.

Circa quā sic p̄cedit̄ r̄ ondit̄ q̄ liber ille sit dei filius. sup̄ illud ps. delectat̄ de libro. glo. i. de qua noticia p̄de- stinavit r̄ p̄fciuit conformes fieri imaginis filij dei. **I**te apocal. xx. alius liber aptus ē. glo. liber iste est p̄ destinatio in q̄ oēs saluandi scrip̄ti sunt. **Q**z autem li- ber vite sit xps s̄m humanitatem videtur. q̄ Diego in moralibz dicit. liber vite est visio iudicis aduenientis. quia quisqz eū viderit̄ mor̄ teste conscia q̄qd̄ boni vel mali fecerit̄ intelligit̄. **S**z xps iudicaturus est in forma serui. ḡ r̄c. **I**te glo. Apoca. xx. dicit̄ q̄ liber vite est xps q̄ tunc potens oibus apparebit̄. sed non apparebit̄

omnibus nisi secundum humanitatem. Et sic patet per visum quodammodo nec diuinitas nec humanitas videtur dicere. Augustinus. xx. d. tri. ni. vis quodammodo diuina nomine libri intelligenda. quod fiet. ut cuius bona et mala ad memoriam reuocentur quod libri nomen accepit.

Item libri intentio ad legendum est. quod prope dicitur liber id est quod recolit hominem mala. huius autem est virtus. Et sic patet quod non sit diuinitas. quod in libro est scriptura impositio. sed non autem nulla est impositio. quod si translatio dicitur esse secundum similitudinem. non videtur talis translatio recta. Item quod non humanitas videtur. quod in libro est legere. huius in ipso hodie nec bona nec mala est legere. Et sic patet.

Item quod non sit virtus videtur. quod illa virtus mala reducere ad memoriam ut bona secundum quod dicitur Augustinus. Et sic mala sunt in memoria. quod esset tunc dicitur liber mortis non vite. Et sic patet. dicitur quod libri duplex est propter. Una in se scilicet scientia in similitudine et uniformitate. et roe huius propter nomen libri translatum ad dei notitiam. Alia propter ad nos. quod libri est in nobis obliuio recordatio. et roe huius translatum ad visum illa per quam fit recordatio propter. humanitas autem sicut visio eius non dicitur liber. et quod dicit gregorius. et glo. intelligitur per quendam conuersionem. Locedentia igitur quod liber dicitur dei notitia. et quod dicitur illa virtus diuina secundum duplicem propter sic ostenditur roes ad hoc inducere. Ad illud quod obicitur quod in libro illo non est scriptura impositio. dicitur quod contra ad hanc propter non transferuntur. imo in hac differunt. quod liber iste representat

Questio ij

De apertura istius libri. Et videtur quod nulla sit necessitas huius libri apere. quod sufficere videntur merita in conscientia omnium. ergo si supponitur est facere per plura quod per fieri per pauciora. patet. Item quod si liber ille sufficere representat. videtur quod supponitur alios libros apere. Item queritur quod oculis aperiretur. Et videtur quod omnium quod iudicatur secundum ea quod scripta sunt ibi. ergo si oculo dicitur manifestari et sententia et roe in. e. patet. Item glo. xx. apocal. alii libri aptus est. dicitur quod aperte scientia mali tunc se non esse. prodestina / ros. et hoc est in apertione libri. ergo. Et sic patet. Liber iste non est alius quod dei natura. ergo cum dei substantia solus a bonis videtur sit in iudicio. patet quod non oes videntur in istis libri apertione. Item in libro vite non sunt scripta nisi bona. quod si mala non debent videre nisi mala per quod condempnentur. non videntur in istius libri apertione. et sic patet. Et sic patet. dicitur quod sicut dicitur autem exitus et regressus. quod exitus tunc a deo dicitur. huius regressus a dei gratia et voluntate nostra. Quia igitur iudicium erit secundum merita nostra et demerita. et sunt a nobis et a deo. ideo ad dispensandum contra iudicium et dignitate merito. necesse est. apere libros conscientiarum et libri vite in quo apparet quantitas gratie secundum mensuram liberalitatis scilicet diuine secundum cuius mensuram est in gloria. et hoc patet primo quod

Ad illud quod dicitur quod dicitur apertio. dicitur quod dupliciter loquitur de apertione aut contra ad ipsius libri tunc dicitur. aut quantum ad substantiam cognitionem. Quantum ad tunc dicitur apertio tunc propter bonos. quod ipsi soli videntur. Quantum ad substantiam quere cognitionem omnium quod boni se ibi legentes cognoscunt et dignitate merito. mali vero ex ipso quod in libro aperte legere non poterunt scire se non esse predestinatos. et sic patet ratio ad oba. Et est exemplum. sic si pauper non habet merellum regis. si sigillum quod pauper possit ad elemosinam percipere. scit tunc quod recedit vacuum. non per positionem huius propter. et cognoscens. Sic dicitur tunc cum non legent ibi notitia sua. scire se non esse scriptos ad gloriam. ac per huius scire ex parte dei quod deus ipsos dabit. et ex parte sue conscientie scire quod sunt digni pena. et ita ex comparatione virtus libri hoc scire non

ritate et merita que sunt remunerabuntur. et ratione illa scribi dicitur. non simpliciter sed solum secundum reparationem. quod iusticia diuina ad reparationem iudicat eos glia dignos. et cum cadunt iudicat indignos. id dicitur de leui. non quod plus sint scripti. et postmodum deleti. sed quod plus secundum merita scripta iudicant digni. et inde indigni. Et his patent contra. Primum patet. quod liber vite non continet rationem exemplaris tota sed tunc per destinatione. Secundum patet. quod mali qui habent propter iusticiam secundum reparationem scripti sunt. et propter non reputantur. ideo de leui dicitur. Et his patet ultimum. quod quod iudicat aliquem plus dignum et propter indignum. solum dicitur propter mutationem in bonum non in deo. et ita de leui illa non dicitur punitionem in scriptura sed in his que per illa scriptura representantur.

De apertura istius libri. Et videtur quod nulla sit necessitas huius libri apere. quod sufficere videntur merita in conscientia omnium. ergo si supponitur est facere per plura quod per fieri per pauciora. patet. Item quod si liber ille sufficere representat. videtur quod supponitur alios libros apere. Item queritur quod oculis aperiretur. Et videtur quod omnium quod iudicatur secundum ea quod scripta sunt ibi. ergo si oculo dicitur manifestari et sententia et roe in. e. patet. Item glo. xx. apocal. alii libri aptus est. dicitur quod aperte scientia mali tunc se non esse. prodestina / ros. et hoc est in apertione libri. ergo. Et sic patet. Liber iste non est alius quod dei natura. ergo cum dei substantia solus a bonis videtur sit in iudicio. patet quod non oes videntur in istis libri apertione. Item in libro vite non sunt scripta nisi bona. quod si mala non debent videre nisi mala per quod condempnentur. non videntur in istius libri apertione. et sic patet. Et sic patet. dicitur quod sicut dicitur autem exitus et regressus. quod exitus tunc a deo dicitur. huius regressus a dei gratia et voluntate nostra. Quia igitur iudicium erit secundum merita nostra et demerita. et sunt a nobis et a deo. ideo ad dispensandum contra iudicium et dignitate merito. necesse est. apere libros conscientiarum et libri vite in quo apparet quantitas gratie secundum mensuram liberalitatis scilicet diuine secundum cuius mensuram est in gloria. et hoc patet primo quod

Ad illud quod dicitur quod dicitur apertio. dicitur quod dupliciter loquitur de apertione aut contra ad ipsius libri tunc dicitur. aut quantum ad substantiam cognitionem. Quantum ad tunc dicitur apertio tunc propter bonos. quod ipsi soli videntur. Quantum ad substantiam quere cognitionem omnium quod boni se ibi legentes cognoscunt et dignitate merito. mali vero ex ipso quod in libro aperte legere non poterunt scire se non esse predestinatos. et sic patet ratio ad oba. Et est exemplum. sic si pauper non habet merellum regis. si sigillum quod pauper possit ad elemosinam percipere. scit tunc quod recedit vacuum. non per positionem huius propter. et cognoscens. Sic dicitur tunc cum non legent ibi notitia sua. scire se non esse scriptos ad gloriam. ac per huius scire ex parte dei quod deus ipsos dabit. et ex parte sue conscientie scire quod sunt digni pena. et ita ex comparatione virtus libri hoc scire non

Item sic legedo sicut legunt boni in libro vite. Queritur quantum ad secundum articulum circa huius quod virtus omnia merita legantur in conscientia vel quodammodo. Secundo virtus quod liber legat omnia in conscientia altere. Tercio virtus simul omnia videantur ab omnibus. Questio iij Circa quam sic dicitur et ostendit. quod omnia legentur in libris conscientie Augustinus. de ci. vii. xx. dicitur quod vis diuina aderit que fiet ut omnia ad memoriam reuocentur. Item huius ipsum virtus roe. quod lecto est ut sciat quantitas meritorum. sed meritum bonis sic legitur ut sciat que et contra bona et contra mala et contra fecerit. ergo si ibi plene ostendit iusticia. pars quod omnia ibi dicitur legi. Item de iusticia declarabitur tunc summe et quantum ad retributionem glorie et pene. ergo merita debent summe declarari. Sed

42

43

44

nō pnt nra oia bona & mala ad memoriā reuocē g rē.
 Lora. qd nō oia vī. q: ibi erit tñ memoria eoz de quibz
 erit retributio. s; malis de qbz fuit pnia n̄ retribuet. p
 bonis i qbz nō p̄leuerauerūt n̄ retribuet. ḡ talia nō legē
 Jē memoria p̄teritoz bonoz gr̄nerat oblectarōz. ma
 loz horroz. ḡ si in malis n̄ erit relectario. n̄ dñr recorda
 ri bonoz factorz. q̄ si in bonis nullz horroz. n̄ dñr reco
 dari maloz. Jē illa sola legent in libris q̄ sūt scripta
 sed mala bonoz relecta sūt p̄ gr̄az. bona maloz relecta sūt
 de eoz aīa p̄ culpā. ḡ nō legent in libris nec bec in illa
 R. dñm q̄ oim meritorz erit ibi lectio & memoria. q: sic
 dicit ap̄s. n̄ dñr cognitiōes astantes & defendētes. ita
 bona et mala ibi p̄rebuūt. & p̄ cōsequēs affectiōes & opa
 tiōes oia aut reducūt ad memoriā. q: reuocatio actus
 & cogitatio p̄cedentiū ad memoriā erūt ad oñtionem
 iusticie diuine s̄m statū illū. & mie s̄m statū p̄teritū
 suē transactū. Pro p̄ oñtionē iusticie in retribucendo reme
 morabūt bona & mala in qbz p̄māserūt finalit. Nec eū
 sola digna sūt retributōe. Pro p̄ oñtionē mie de p̄teri
 to rememorabunt mala bonoz a qbz sunt misericordit
 liberari. & bona maloz q̄ in eis misericordit oparus ē de
 us q̄ solē suū ortu facit sup bonos & malos. iō bōa & ma
 la sua oīno erūt sibi in memoria. Ad illud qd ob̄ p̄
 mo p̄ illa lectio & memoria nō ē ad oñtionē iusticie. dñm
 q̄ verā ē sed nō eū ad h̄ sed etiā ad declaratiōem mie.
 45 Ad illud qd ob̄ p̄ me nra maloz facit tristitiam. et
 bonoz leticiā. dñm q̄ h̄ vez ē in his q̄ p̄nt tritari & letari
 Sed malis n̄ p̄nt letari. bonis vō nō p̄nt tritari. sed istō
 nō iustit. q: n̄ p̄nt tritari. ḡ nō cognoscere vñ debent
 tritari. iō dñm q̄ memoria maloz dupl̄ p̄t eē. aut cōfite
 rādy mala euentū. & sic generat tristitiā. vt p̄z in eo q̄ cō
 terit. Vel cōsiderādo bonū euentū. s. q̄ de tātis mal̄ mise
 ricordit ē creperus. & h̄ generat leticiā. & bec erit in bonis
 Sūt de memoria bonoz distinguit. Ad illud qd ob̄ p̄
 q̄ in malis bona sūt delera. dñm q̄ delera sūt q̄rū ad ve
 ritatē essentē. manēt tñ q̄rū ad notā et similitudinē. s; ē
 p̄z in eo q̄ amittit charitatē & recordat se habuisse. Unde
 sup illud Ro. ij. cogitatio nū accusantiū. dicit glo. Sei
 endū ē q̄ in illa die cogitationes accusabunt aīam vel
 defendūt. nō ille que tunc erunt. sed iste q̄ mō sunt in vo
 bis. q̄ rum nore & signa relinquūt in corde vīo. velut sa
 era q̄ in occulto nūc sūt posita in illo die reuelari dicūt.
 ita s̄m similitudinem remanēt. Vel esto q̄ similitudo pe
 nitus delectat (qd vīc est possibile) diuina virtute tūc re
 paratur ad dei gloriā & vindicariōz maloz. laudē vō bo
 noz.

Questio. ij.

Utrum qlibet legat oia in p̄scia alterius. Et q̄ sic vī.
 quia Berni. tractat illud. s. ad Ro. iij. illuminabunt
 abscondita tenebrarū dicit. cuncta archana cūctorum.
 cunctis ibi parebunt. Item glo. gesta & cogitata. bona
 et mala tunc aperta et nota erunt omnibus. Item
 ratione videtur. quia aut sunt bona aut mala. Si bōa
 laudatur ibi dei largitas ab omnibus. Si mala laudat
 dei iusticia puniens vel misericordia liberans. ergo si
 er omnibus. elicere debet deus gloriā suā ma
 nifestam in futuro. ergo omnibus ostendet. Item q̄
 mala malorum pateant bonis & malis certum est. q̄ tre
 rum bona eorum pateant bonis certum est. quia de illis
 gaudebunt. Item q̄ bonorum bona pateant malis
 certum est. & eorum comparatione iudicabuntur. Item
 q̄ mala bonorum pateant bonis certum est. quia vñ
 mentem ab alterius oculis copulenta non abscondit

videt greg. Et iter Aug. xv. d̄ trinit. In futuro vno
 aspectu videbit oim cogitatioes. Sed q̄ mali nō vīc
 ant mala maloz videtur. q: solaciū ē accusato alicui dñ
 videtur mltos h̄re loctos i sceler. ergo sibi soli debet esse
 nota mala. Item q̄ mala bonoz nō māifestātur exteri
 us videtur. q: dñs cōminatur in penā manifestanda &
 referēda. Sed a bonis aberit oīnis pena. ḡ nō manife
 stabūt eoz mala nec oīnes legēt. Jē charitas operit
 multitudinē peccōz. h̄ nō est dñm i p̄spectu hoim. quia
 operata sūt sine charitate. ergo in conspectu dei. ḡ mul
 to magis in conspectu hoim. Item si rep̄sibile ē i hoīe
 tenudare amicit cōmissā. cū dñs sit fidelior amicus q̄ ali
 q̄s hō. ḡ nō tenudat peccata amicōz. R. dñm q̄ oia
 nota erūt oīmbz tā bona q̄ mala in ip̄o iudicio scōm q̄
 vult an̄. & Berni. & ter. & glo. s̄onant. & hoc ad certam
 liberationē meritorz. q̄ scitur i oim actū bonoz & malo
 rū recognitiōne. q: ostensio maloz in bonis ē ad mani
 f. stationē misericōdie p̄us facte. bonoz i eis ad ostensionē
 iusticie. Contra maloz i malis ad ostensionem iusticie.
 bonoz in eisdē ad ostensionē misericōdie. Ad illud quod
 ob̄ p̄ solaciū ē videre aliena peccata. dñm q̄ imo erit
 magna confusio dū attendit illius vituperiū. & ex eius
 vituperio cognoscet se suū. An̄ enī alterius peccatus
 nō approbabit. imo viltendet. Ad illud quod ob̄ p̄ma
 nifestatio maloz est i penā. dñm q̄ verā est i malis. sed
 in eis q̄ egerūt penitentiā est in gloriā. Un̄ dicit aliq̄ q̄
 sicut cicatrices corporales in martiribz remanēt ad gl̄iaz
 sic cicatrices sp̄iales in penitentibz. q: vicerūt culpaz
 sicut i illi penā. Sed tamē h̄c qd sūt de hoc nō remanēt
 in eius cōmuniā s; i dei gl̄iam q̄ liberat de tāta miseria
 Un̄ bñ cōcedendū ē q̄ videbūtur peccā iustoz vt de ip̄o
 rū sanatione grate agatur deo. Et hoc dicit Anf. Un̄
 sicut hō ager gr̄as deo p̄ se q̄ liberatus ē a malis. ita so
 cius eius. Ad illud quod ob̄ iudicatur q̄ infidelitas est
 tenudari amicit commissum. verum est in presenti vbi
 credit ad infamiam. sed quia in futuro est ad dei gloriā
 sine aliqua infamia. ideo non habet ibi hoc locum.

Questio iij. m.

Utrum omnia videantur simul ab omnibus. Et q̄ sic
 videtur. quia super illud Job. viij. Induetur confusio
 ne. Glosa. Un̄o iudice mala omnia ante oculos mētis
 versantur. Item ratione videtur. quia in simul inhi
 getur tota pena. ergo simul et scienter ponderabit cul
 pa. ergo si magnitudo culpe pender ab actibus & circū
 stantijs & earum iteratione. omnia hec manifestari de
 bent simul. Item maior confusio est et dolo: i medio
 duorum q̄ vnius & oīnium q̄ aliquorum malozum.
 eontra debemus habere maius gaudium. ergo si boni
 habebunt perfectum gaudium. mali perfectam confu
 sionem. patet q̄ omnibus simul patebunt. Contra.
 vnum solum intelligimus sicut dicit Philosophus. er
 go non plura simul. non ergo omnia poterunt videri
 simul. Item in damnatis non erit eorum natura me
 lior q̄ nunc est. ergo si eorum intellectus nunc non pōt
 plura intelligere simul. nec tūc poterit. quod si tūc po
 terit. ergo sublimat̄ erit. Item in iudicio erit discussio
 q̄ est p̄us de vno q̄m de alio. ḡ p̄us erit vnius recorda
 tio q̄ alterius. R. dñm q̄ oēs repente simul omnia
 peccata videbunt. & credendum est magis q̄ simul ad
 quod intelligendum notādum ē q̄ simul videre multa
 hoc pōt esse tripliciter. Aut rōne eius in quo videt. q̄
 videt multa vno. & sic in speculo eterno est videre mul
 ta. q: p̄ idē ibi homo videt diuersa. Aut rōne sublimi

factis intellectus q̄ efficit deiformis p̄ gloriā. Un̄ videt
plura sicut de⁹. lz nō oimode. sicut angel⁹ beatus. sicut co
gnoscit dū in se ⁊ creaturā in deo ⁊ in p̄po genere. Aut
rōne diuine virtutis hoc faciētis q̄ nō efficit gloriā
vt ondat ei exemplar eternū. sed leuat intellectū vt pos
sit aliqd supra se vel ad gloriā vel ad penā. Nōs tribus
modis videbūt simul aie bone in iudicio. Primis duo
bus modis in p̄tia. sed tertio t̄mō aie male in iudicio
Unū autē p̄ sic videant in inferno h̄n d̄terminio. q̄uis
n̄ improbable dicit possit vt pena vni⁹ sit p̄sumata et
vniiformis. Ad illud qd̄ obr̄ q̄ intelligim⁹ vni⁹ solū
s̄dōm q̄ illud v̄ez est p̄ naturā. sed iste mod⁹ intelligen/

Di. xliij. de resurrectōe q̄tū ad modū. siue q̄tū
ad q̄lratem ⁊ quidditatem resurgentium

Solent autē nōnulli p̄contari ⁊ q̄rere ⁊c. Sup̄a
egit magister de resurrectōe ist est. hic d̄terminat
quō est. on̄dendo qd̄. quō. ⁊ q̄le resurgat. ⁊ habz
hec ps duas. In p̄ma ostendit q̄lta ⁊ quanta corpa
resurgant. In sc̄da d̄terminat de abortiuis f̄ribus. on̄dēs
q̄ in nulla quantitate resurgunt q̄ nō vixerūt. ibi. Illō
erā inuestigari oportet ⁊c. P̄ma ps hz duas. In p̄ma
p̄ d̄terminat q̄nta ⁊ q̄lta erunt resurgentiū corpa. In
sc̄da d̄terminat quō damnatorū corpa erunt passibilia.
ibi. Si vero q̄rit de corpib⁹ maloz quō. P̄na ps hz du
as. In p̄ma d̄terminat in quanta statura resurgat. In

Nō eadē re
surgentiū as
signat ⁊c. Uide
tur male dicere
quia duplex est
quantitas. i. rē
p̄tis et extensi
onis. Sed q̄ ha
buerunt diuer
sam quantitatē
molis in diuer
sa resurgent. er
go qui diuersaz
habuerunt eta
tem in diuersa
resurgent. Item
impossibile est
quod est p̄teri
tum non esse p̄
teritum. ergo i/
possibile ē q̄ aliqd̄ q̄ habuit ānoa cētū nō habuit cētum
q̄ impossibile ē qd̄ hz solū triginta duos annos. sed in
hac etate resurrexit x̄ps. ergo impossibile ē semitō in hac e
tate rasurgere. Itē si resurgentiū p̄putat etas. aut q̄ ab
instanti natiuitatis aut resurrectōis. Si ab instanti na
tiuitatis. nūc erūt pl⁹ q̄ centū āni. imo q̄ mille in aliq̄b⁹
Si ab instanti resurrectōis. nūc n̄ habebit vnā horā q̄ ān
habuit. xxx. ānos. Item d̄ns nulli detrabet de q̄ntitate
molis. sed addet his q̄ minus h̄nt. q̄ pari rōne de etate
cū senec⁹ sit venerabilis. Ad hec oia ⁊c. q̄ etas resur
gentiū dupl̄r p̄t̄ intelligi. aut p̄ cōpartioē ad principi
um duratōis. sic assignat nobis nūc sc̄dōm p̄putatiōem
ab initio n̄ri eē. ⁊ sic nō p̄putat etas in resurgentiū. q̄
trāsterit oēm etatē. ⁊ extra statū talē sūt. Alio mō etas
ostendit p̄m dispositōem ⁊ yalitudinē corpis. ⁊ sic accu
pitur etas iuuenilis. oēs em̄ tales ⁊ tāti resurgēt in cor

Determinat in q̄ etate ⁊ statu
ra hoies resurgant.

Solent autem
si nulli
p̄contari ⁊ q̄rere an in
eadē etate ⁊ statura corpis oēs
resurrecturi sint. Quidā puta
uerūt oēs f̄urrecturos fm̄ mē
surā etatis ⁊ stature x̄pi. Itē qz
ap̄s ait. donec occurrā⁹ oēs
in virū p̄fectū in mensurā eta
tis plenitudinis x̄pi. Sed h̄is
bis non eadem resurgentiū as
signatur statura sed etas. oēs ei
in eadē etate resurgent in qua

di erit p̄ virtutē diuinā. Ad illud qd̄ obr̄ q̄ cognitio
in damnatis non debet sublimari. dicendum q̄ illa sub
limario potius est depressio. scilicet in ostensione om
nium turpitudinum. Sicut enim cogitatio multoz
bonoz ampliat leticiam. ita cogitatio multoz
maloz ampliat tristitiam. Ad illud quod obiij
ctur q̄ erit discussio. dicendum q̄ et si sigillatiz fiat dis
cussio de singulis. quia non possunt omnia simul dici.
tamen ad confusionem erit simul memoria simul dici.
Nec mirum. quia potestior est virtus cognitio q̄ ex
pressio siue interpretatio. intelligim⁹ em̄ statim qd̄ nō
possumus exp̄mere tempore diurno.

sc̄da d̄terminat q̄lta resurgat. ibi. Hoc autē in corpibus
sanctorū. P̄ma ps duas habet. In p̄ma d̄terminat in
qua erare ⁊ statura resurgent. In secunda d̄terminat q̄
liter statura corpis debet reparari. et per quid. vbi de
terminat quid in quo resurget. ibi. Non enim perireo
terrena materies ⁊c. Similiter secunda pars in qua
git de qualitate corporum duas habet. In p̄ma osten
dit q̄ corpora electoz carebunt omni deformitate. In
secunda vero de corporibus reproborum relinquet sub
dubio. innuit tamen q̄ deformitatis nō carebunt. ibi.
De reprobis autē queri solet ⁊c. et sic tria d̄terminat.
Primo quid resurget ad staturam hominis completā.
Secundo quid in qua parte resurgat. ⁊ tertio qual
le vtrum cum deformitatibus an sine.

x̄ps mortuus est ⁊ resurrexit. cu
iuscunq̄ etatis mortui fuerint
Virum autē posuit non vt distin
gueret sexum. sed vt significa
ret perfectionem viriū quā t̄c
habebūt. lz non oēs eadē staturā
corpis obtinebūt. Un̄ augu
stīn ait in mensurā corpis vt sta
ture sed etatis. qz vnū q̄sq̄ suā
recipiet mensurā corpis quam
vel habuit in iuuenitute etiaz si
senex obiit. vel fuerat habitus
si ān est defunct⁹. Etas vero e
rit illa ad quā puenit x̄ps scz iu
uenilis vt circa triginta ānos.

porē quale fuis
sent in etate iu
uenili. ⁊ ita etas
non noiat dura
tionem sed. cor
poris dispositi
onem. sic em̄ de
tunc creat homi
nem in eo habi
tu et statu in et
ate virili. non ra
tione cōputati
onis temporis
sed habitudinis
corpis. ⁊ p̄ bec
patent obiecta.

Ut significa
ret perfectionē

virū. Uidef male dicere. qm̄ si femina nō ē vir nec q̄rit
ad sexū nec q̄rit ad virū p̄fectionē. quia sexus femine⁹
arrestat infirmitatē. q̄ videt q̄ mulier non resurgat isto
mō. Itē sicut dicit p̄bus. femina ē vir occasionalis. q̄ si
occasioēs n̄ resurgūt in natura q̄tū ad electos. nec femi
na resurget. Itē in resurrectōe erūt sicut angeli dei. ⁊ h̄
erit quia corpus cōformabit aie. sed in angelis nō est di
stinctio sexus nec in alab. q̄ ⁊c. Itē sexus distinctio est
p̄pter ḡnariōē. sed ibi nō erit ḡnariō. q̄ ⁊c. ⁊c. d̄m q̄
sicut dicit Aug. x̄p̄. de ciui. dei. aliq̄ voluerūt dicere q̄
sexus femineus non resurget. p̄p̄ p̄dictā auctoritatē a
postoli. donec occurrā⁹ oēs i virū p̄fectū. sed sicut ip̄
se dicit ibi d̄r vir nō a sexu sed a virtute. nō corpus s̄ mē
tis. p̄ quē modū mulier sacra vir est. fm̄ quē modū d̄. in
ps. Beatus vir q̄ nō abiit in cōsilio. ⁊c. qd̄ intelligi etiā
p̄t de muliere ⁊ iō auctoritas ista nō negat resurrectōē
mulier. sic manifesta rō p̄firmat. Qm̄ ei sexus femine⁹

DI XL
LII

Epb. iij.